

VASS TIBOR

Adyzóbb variáns az El plázkondor című elmélyült Vass-versre

*Elkap a harci pláz, el Kondor. Elmélyül az új plázagarázs,
magasodik a gyerek láza, pl.*

*Szomorúak az üregi nyulak, eltűnnek az üregek.
A nyúli öregekről már nem is beszélve. El a hódsegédek.
Az öreg hódsegédekről már nem is beszélve.
Milyen csonka ma a hódhíd, milyen szomorú Kakon
vagyok én ma.*

*Nem bírja Kak az építkezést, aláássák csendközpontú terveit.
Alá üregis, hódos, hidas segéderőit.
Áthidalnak az utcákon mindenféle akadálymentesített
prózák, plírák.
Áthódolnak, belesnek, belesnek a szobámba.*

*Prózaparkolási gondok akadnak a faluban,
prózaparkolási gondakadás van, nem lázcsökkentési,
a gyógyszertárakban jól kiszolgálják a mesterek,
az egyik belfalusiban Csontváry a főnök, Örkény asszisztál,
a másikban Tömörkény szárnysegédje Csáth.
Egészséges a verseny, lámpaláz nem aláz.*

*A gyerek vásárlási láza azért mégiscsak magasodik,
a lázmagasodásgond elmélyülése van,
át kell autózni egészséges parkolóhely híján
a kisebb településrészre, a folyón túlira,
fut velem egy rossz, kéjekér'.*

*Ott nem akad ezzel annyi gond, Rippl-Rónai ugyan nem tartja
szigorúan a nyitvatartási rendet, de ott Zipernovszky segít,
és az azért durván jó,
hogy dinamós oktatófilmet néznek várakozás közben
a láztól lelazult gyerekek és nem dinósat.*

*Szomorúak az öregi utak, eltűnnek az öregek.
Az öregekről már nem is beszélve.*

VASS TIBOR (1968, Miskolc) költő, képzőművész. A Spanyolnátha művészeti folyóirat főszerkesztője. Kassák-díjas (1995), Szabó Lőrinc-díjas (2003), József Attila-díjas (2009). Legutóbbi kötetei: *A Nagy Bibin* (versek, elektrográfiák, 2014), *A Nagy Bibin és a műlovarnó* (versek, elektrográfiák, 2016).

Üres a falu néha, olyankor hódolni mennek hidak,
hidalni hódok Miskolcra.
Óregélnek ott összegyűlve mind.
Nagy az isten (korr.: Isten) bánatállat-kertje.

Sok itt a falu másik végén a gond az elplázásiasodással.
Meg gond a talajvíz is, magasodik, mint a láz.
Meg a hang, ugye, amiről az előbb beszéltem,
hogy hangosabb, délig mély csönd, éjjelig lárma.
A plázláz már nem magas, utána mintha jajszó szállna,
legfeljebb a fiatal Kassák-imitátor nemzedék elszánt képviselői,
pár katasztrófafuturista jár nagy elánnal még, ámulni,
hogy mennyi a gyógyszerértáras pláza Kakon,
a világon nincs még egy ilyen falu, ahol ennyi,
ahol ilyen egészséges a verseny,
köszvény nélkül kaphatóak Kondor-ellenszerek.
Főlvert a telekár, a kitüntetések száma magas.
Egyes utcákban aránytalanul emelt a Szemét-díjas polgárok száma.
Az éj ott milyen sivatag-poéma, arról nem is beszélve, hogy én,
hogy milyen szomorú vagyok én ma.

Hogy nyulam mondja, kitrákotty, minden üreg eltömött,
minden böngész eltörött.
Hogy tyúkom mondja, muszmuuszmuusz, dobjatok darát a halaknak.
Minden szerelem dara-habokban.

A kezdetben ingyenes parkolóhelyeket
sok helyütt kiadják a Kondor-angyaloknak bérbe.
Az őr békétlen, mondhatni lázong,
a lecsatolható Kondor-angyalszárnyakkal
hamar telnek meg a mélygarázsok,
pedig száz évre válthatóak meg a helyek,
drága hídéletek, borsos hódételek.
A hűségidő lejárta után újabb csodás kedvezmények,
hatásos lázcsillapítók, családi pl.atinakártyák,
ínyenceknek pl. ázalék, választható feltéttel.

Nagyanyám mondja ázaléknak a tökfőzeléket,
kiadja a hódoknak a maradékot.
Marad a maradéknak is maradéka bőven, az megy a halaknak,
csak úgy jönnek, csak úgy esszük,
csakugyan mintha gyermekágyi lenne mindig minden láz,
az utolsó, a túl gyámoltalan, a túlélhetetlen.